

Sidan 1:

Til samtelige Hof- och Öfwer-rätterne, angående förekommande af Barnamord, Den 17 oktober 1778.

Gustaf & C. Under det wi i nåder låtit oss föredraga de tid efter annan inkomne mål, rörande Barnamord, hafwe wi med sardeles bekymmer funnit, att fruktan för det i lagen stadgade döds-straffet icke förmått afhålla derifrån, i det flere exempel utwist, at ofta lägrad quinna först af blyghet för hennes tillstånd, eller den skymf som derwid följer, och dernäst af bekymmer öfwer förlägenhet med barnets skötsel och underhållande, blifwit bragt at begå sådan menniskligheten wanhedrande gerning, för hwilken sjelfwa naturen har avsky, då dödsstraffet ofta blifwit ansett såsom en önskad utwäg för henne, at på en gång warda både skam och bekymmer qwitt.

Således, och ehuru genom eftergift af straff, otukt och oordentlig lefnad icke böra lemnas tygelfria, så wida sådant strider emot sederna, och skulle medföra mycket ondt uti samhället, anse wi dock deraf icke böra följa att på en häktad qwinna för hen-

Sidan 2:

Hennes lifstid lägga sådan skymf som icke öfwerensstämmer med lagen, bestraffningens afsigt, eller förseelsen och brottet, icke heller att godkänna fördomar och en blind ifwer som i förra tider gått så långt at knappast naturens röst fått rådfrågas för de oskyldige barnen, utan många ansett dem för det de warit födde af oäkta säng, såsom ifrån samhället och all wård uteslutne: och ehuru detta såsom et afsteg, redan är så wida wordet rättadt, at den offentliga kyrkoplikten blifwit afskaffad, och all tillwitelse för otillätelig ansedd, samt at oäkta barn få intagas uti skråen och handtwerkerier; dock som dessa utwägar icke eller tillräckeligen förmått medföra den påsyftade werkan: alltså hafwe wi i nåder godt funnit, det måge till winnande af förenämnde ändamål, följande ytterligare utwägar widtagas:

1:o Att den hemliga kyrkoplikten må af hwilken prest som derom anmodas, verkställas uti wittnens närwaro: och må icke någon af desse, wid bot om 3 riksdaler och sexton skilling specie, på ett eller annat sätt fått upptäcka hwilken sådan hemlig skrift undergått, utan bör det göra tillfyllest att församlingen kungöres det en okänd person dylik aflösning (?) erhållit (?); hwaröfwer så wäl, som at plikten till kyrkan blifwit erlagd, presten hafwer at meddela bewis å rättens utslag: äwen som barnemorska, wid förberörde wite må wara förbudt, at för någon

Sidan 3:

(nå)gon yppa, det hon den lägrade qwinnan wid barnafödseln biträtt; hwarföre ock den uti barnemorske-ednen i detta ämne införda skyldighet hädaneefter kommer at utlemnas.

2:o At ej någon för sådan förbrytelse må utestängas från församlingens gemenskap, eller hindras från salighetsmedlens nyttjande, antingen målet wid Domstolen är anhängigt eller afgjort.

3:o At ej skilnad må göras emellan äkta och oäkta barn wid deras dop, och desse senare, såsom på wissa ställen sker, icke måge dermed utmärkas, at dopet sker efter gudstjensten.

4:o At häfdad qwinna uti lysningar till giftermål eller andre handlingar, icke må utmärkas, såsom mindre ärlig, och kallas kona, qwinperson eller fästeqwinna, utan må hon nämnas som desa, piga, hushållerska eller hwad annars icke menligt är, eller lägersmålet beteknar.

5:o At den brottslige må äga frihet wid Domstolen skrifteligen swara för dess förbrytelse: och at, i fall förekommande omständigheter skulle fordra den lägrades inställande, hon icke må, genom hwarjehanda så otjenliga som onödiga frågor blottställas för skymf och andras begabberi. så bör ock domaren då brottet å ömse sidor skrifteligen erkännes, sådant införa i

protocollet, utan at det för den rättsökande menigheten upläsa, eller på annat sätt kunnogt göra; som ej heller utslaget deröfwer

Sidan 4:

(der)öfwer bör afkunnas, men endast til dem som wederbör, utgifwas.

6:o At, enär den häfdade upptäcker sitt tilstånd för Fader eller Moder, Husbonde eller Matmoder, den eller de, för hwilka hon sig yppat, böra, wid answar, icke allenast dölja hennes tilstånd, utan ock ifrån den tiden til dess förlossningen skett, hafwa wård om henne och befordra barnet till dop och Christendom. Skulle åter den eller de, för fattigdom eller andra omständigheter, icke uti alt kunna eller wilja denna skyldigheten fullgöra, stände (?) på qwinnan fritt, at söka den utwäg, som bidrager till ändamålet, at framföda och bewara det oskyldiga fostret, utan at henne må tilläggas, at hafwa welat dölja sit hafwande tilstånd, i händelse hastig barnsbörd henne skulle åkomma: och må ej någon wid bot om 3 riksdaler 16 skilling specie på något sätt förebrå lägrad qwinna des förbrytelse, antingen för eller efter barnafödslen.

7:o At qwinna som wil i okänd ort framföda fostret, må i sådant upsåt lämnas ostörd utan någons åtal eller efterfrågan om hennes person eller tilstånd: och anse wi den olägenhet mindre, om på sådant sätt något olofligt häfdande skulle döljas, än at genom sträng efterfrågan i dylikt tilfälle betaga et blödig (?) sinne all utwäg, at kunna dölja sin förbrytelse.

Sidan 5:

8:o Til lättande af den förlägenhet, hwaruti qwinna, som framfött oäkta barn, nödgas finne sig, då hon ofta i stor torftighet, måste sörja för barnets skötsel och föda, samt derunder hafwa uti sit foster et talande bewis til hennes förbrytelse, och som jemwäl kan wara hinder för hennes giftermål, wele wi i nåder wara betänkte på medel och utwägar til sådane barns upfödande, och nu emedlertid anbefalla våre befallningshafwande i orterne, at till understöd för lägrade qwinnors barn, hwilke föräldrarne sjelfwe icke förmå med tilräckeligt underhåll förse, använda de medel, som til deras disposition af de til Öfwerstyrelsen öfwer Barnhus- och Hospitals-inrättningarne förordnade herrar Seraphimer riddare årligen aflämnas: kunnande jemwäl efter Församlingarnes godtfinnande något af deras Fattighus-medel til sådant behof användas.

9:o Sist anse wi jemwäl nödigt det så ofta förbudet emot barnamord å predikstolarne upläses, presterskapet därefter gör alfwarsam föreställning om denna syndens grofhet, med tienlig och bewekande förmaning, at derföre sig til wara taga.

Af hwad wi således i nåder godt funnit at förordna, åligger eder, at lämna de under eder lydande domare behörig del til underdånig efter rättelse; och låte wi nu jemwäl bref och befallning afgå til våre befallningshafwande och samtelige

Sidan 6:

(sam)telige consistorierne, til i akt tagande af hwad dem i dessa fall tillhörer. Wi befalle